

af 30te November 1887, og som indeholde saadanne Bestemmelser, som jeg har nævnt — de ere til ærede Medlemmers Disposition, hvis nogen ønsker at se efter, om det er rigtig, jeg har forklaret — kunne ikke forandres, om vi aldrig saa gerne ville, om Flertallet er adrig saa stærkt, medmindre Forandringen tiltrædes af Overbestyrelsen. Det er nu det første. Nu tror jeg, at vi befindes os paa fast Grund, thi nu vide vi hvad Overbestyrelsen vil, hvorledes den sammensættes, hvilke Folk det er, der staa i Spidsen. Nu siger jeg da til Danmarks Ungdom: Det er ganske mærkvaerdigt, at I kunne være saa glade ved at have en saadan Overbestyrelse, en saa aristokratisk og militærkristig Bestyrelse. Jeg er imidlertid ikke færdig endnu; thi nu kommer jeg til, hvorledes denne Overbestyrelse huserer. Hvorledes optræder den over for Befolkningen, over for Skytteforeningernes Medlemmer? Hvorledes arbejdes der? Er det paa en almindelig jævn, folkelig Maade, eller er det paa den stive militærkristige Maade? Det skal jeg oplyse med nogle Eksempler; de ville ogsaa hjælpe til at klare, om det er paa Tide, at vi skulle give mere end de 40,000 Kr., som vi allerede ved 2den Behandling have bevilget til Skytteforeningerne. I Oktober 1890 — med Formandens Tilladelse maa jeg maasse optæse nogle Linier — udstedte denne Overbestyrelse et Dekret saaledes: „Foranlediget ved en Overbestyrelsens Formand tilgaaet Meddelelse om, at Kongens Navnehiffer skulde være borttaget af Spydspidsen i en Jæne, tilhørende Sigersted-Bringstrup Skyttekreds under Sorø Amts Skytteforening, blev der af Overbestyrelsen paa Stedet foretaget en Undersøgelse af Sagen, hvoraf det fremgik, at den fremsatte Bestyrdning var usand“. Man havde altsaa bragt denne Historie ind til Overbestyrelsen, at der havde været Uenighed i Bringstrup. Vi havde jo den Gæde iblandt os at have et Medlem fra Bringstrup, han kender nok den Historie. Det var berettet, at Navnehifferet paa Flaggangen var taget af, og straks satte Overbestyrelsen sig saa i Bevægelse, thi hvis det var Tilfældet, siger den længere nede, saa skulde Kredsen selvfølgelig have været ekskluderet. Jeg gaar videre: I forskellige Blade, siger Overbestyrelsen, var det meddelt, omtrent i Midten af September, at det kongelige Navnehiffer, der var anbragt i Spydspidsen paa den Faarevejle Skyttekreds under Holbæk Amts Skytteforening tilhørende Jæne, var bleven forandret saaledes, at der i Stedet for O. IX. var indsat et O. Denne Skyttekreds i Faarevejle havde tilladt sig at tage

et C. og et IX. ud og at sætte et O. i Stedet for. En nærmere Undersøgelse gav til Resultat, at Meddelelsen forholdt sig rigtig; dog havde Kredsen fundet sig foranlediget til atter at bringe Spydspidsen tilbage til dens oprindelige Form, efter at Sagen var bleven omtalt i Bladene. Overbestyrelsen paalagde derefter Holbæk Amts Skytteforening at erklære Faarevejle Skyttekreds for opløst og ikke hørende under Amts Skytteforeningen, hvorhos Sagen blev gjort til Genstand for Indberetning til Indenrigsministeriet. Hvad i al Verden rager nu det den Overbestyrelse, hvad enten de forandre deres Flaggang eller ikke? Men der ser man, hvorledes denne militære Overbestyrelse finder sig foranlediget til at gribe ind i de forskellige Skyttekredse, hvorledes den handler. Det var nu det ene Tilfælde. Et andet Tilfælde, som er forefaldet i Sommer inde i Ringsted. Skal jeg især adressere til de ærede Medlemmer, hvoraf jeg ved, der er ikke saa faa her, som ere ivrige Fredsvenner. De havde inde i Aversfi paa Sjælland en Skyttekreds, hvor Formanden var en Kristen Hansen, en Bondemand. Han tillod sig under 2den Maj 1893 at skrive en lille Artikel i et Blad, som kaldes „Venstres Folkeblad“. I denne Artikel hedder det: „I „Venstres Folkeblad“ for Fredagen den 2de April er optaget efter „Kolding Avis“ — saa vidt jeg ved, er Kolding Avis et godt Hørebud (Stemmer: Nej!) Er det ikke? Naa ja, det skal jeg ikke afgøre, men det er i alt Fald en bekendt Avis — „et lille Referat af en Tale, som Hr. Kaptajn Rasmussen har holdt. Jeg er Medlem af Skytteforeningen, og jeg tillader mig at skrive dette for at indtale mig om, hvorvidt der er Enighed mellem den ærede Formand og mig. Han siger — efter Referatet — at det maa komme til „Opjør“ mellem Fredssagen og Skyttesagen.“ Jeg adresserer dette navnlig til de ivrige Fredsvenner her i Salen; Skytteforeningens Bestyrelsens Formand vil have et „Opjør“ med Fredssagen. Jeg tør ikke læse hele Artiklen op, skønt den ikke er ret lang. Men saa kommer denne Formand for Aversfi Kredsen ind paa at forklare, hvad hans Mening er med Skyttesagen, og han siger, at han kan ikke tro, at det skal være Militarisme osv. Da han havde skrevet den Artikel, saa stod der et Par Dage efter i Hørebudet nede i Ringsted: „Gaardejer Christen Hansen, Aversfi, tidligere boende paa Nyholm, er af Formanden for Sorø Amts Skytteforening affædiget som Kredsformand for Aversfi Kreds. Grunden hertil er nærmest, at han gennem en Artikel i „Venstres Folkeblad“ havde tilladt sig at tale om Politik.“ Det er dog,